

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 46. Quinam contrahere possint sponsalia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

C A P U T V.

De personis habilibus ad contrahendum
Sponsalia, & horum obligatione
& effectu.

Quæst. 46. *Quinam contrahere possint sponsalia.*

Resp. omnes & soli, qualiquando licitè & validè contrahere inter se possunt matrimonium, modò de præsentè capaces sint præbere mutuo consensum, & nisi jure positivo prohibeantur; sive qui carent impedimento de se perpetuo ad contrahendum matrimonium; siquidem promissio rei illicitæ vel impossibilis, etiam incremento firmata, non valet. Dicitur primò: qui licitè contrahere possunt matrimonium. Hinc prioribus sponsalibus indissolutis & validis, à neutro sponforum alia sponsalia, cum tertio, vel tertia contrahi queunt validè; quia cum illo licitè contrahi nequit matrimonium, etsi validè contrahere possint, & contrahant matrimonium. Dicitur secundò: qui carent impedimento de se perpetuo: quale v. g. est consanguinitatis, affinitatis. Etsi enim illud tolli possit per dispensationem, de se tamen est perpetuum, nulloque tempore accidentè tollibile. Hinc promissio, quâ consanguinei, vel affines aliove impedimento tollibili per dispensationem ligati promittunt sibi matrimonium, etiam sub conditione impetratæ dispensationis, non constituit sponsalia, quousque dispensatio impetretur; quia ante eam nullus ex contrahentibus (licet obligentur expectare, & procurare dispensationem) jus habet in alterum ad matrimonii celebrationem. Castrop. *de sponsal. p. 6. n. 1.* videtur tamen hic intervenire aliquid quæstionis de nomine, dum ab aliis talia sponsalia dicuntur valida ante eventum dispensationis. E contra promissio de contrahendo matrimonio facta inter impuberes de facto valet, & constituit sponsalia, etsi pro eo tempore contrahere nequeant matrimonium; quia laborant impedimento contrahendi matrimonium de se non perpetuo, sed temporalitè tollibili accedente tempore citra dispensationem. Idem est de obstrictis voto castitatis ad unum alterumque annum. Quòd autem impuberes septennio minores validè nequeant celebrare sponsalia, tamen si habeant solum impedimentum temporale contrahendi matrimonium, est, quòd Jus Canonicum id specialiter prohibeat; unde additum in responsione: nisi jure positivo caveatur contrarium. Sed de hoc ex professo *Tit. seq.* Dicitur tertio: modò de præsentè capaces sint præbere consensum: Nam tamen si carentes usu rationis aliquando, nempe pro tempore & casu, quo ad usum rationis redeunt, celebrare possunt matrimonium, de præsentè tamen nequeunt sponsalia celebrare; quia libertate destituti non sunt capaces obligationis. Unde sit

Quæst. 47. *An & qualiter carentes usu rationis contrahere possint sponsalia.*

1. Resp. primò: Sponsalia à furiosis, amentibus, & similibus carentibus usu rationis contrahi nequeunt ob defectum pleni, & deliberati consensûs. Ita AA. communiter juxta *c. dilectus. de sponsal.* censetur autem quis sufficienter pollere ulu rationis ad contrahendum validè sponsalia, si aptus existat ad merendum, vel demerendum vitam æternam. Castrop. *loc. cit. nu. 2.* Sanch. *L. 1. de sponsal. d. 10. num. 15. juncto nu. 9.* Videtur quoque non sufficere semiplena advertentia, qualis est in semi-ebrio, vel semi-sopito, & sufficit ad peccandum venialiter, non verò ad peccandum mortaliter, seu demerendum vitam æternam; cum per sponsalia contrahatur obligatio ad rem gravissimam, & summi momenti, nempe matrimonium. De cætero inquitur iidem sine fundamento à D. Thoma Per. Ledesm. Henriq. Gutt. *de matrim. cap. 2. num. 12.* requiri insuper discretionem, ut de futuris providere possint; cum jura, nullâ factâ mentione discretionis, & providentiæ futurorum, non requirant nisi septennium, quo quidem præsumitur haberi discretio, non tamen illa providentiæ futurorum. Neque audienda est Gl. in *cit. c. dilectus. v. furiosus.* dum videtur admittere à furioso validè contrahi, si alter contrahentium sit furoris conscius, eò quod tunc non patitur injuriam. Nam nullitas talis non oritur ex injuria, quæ alteri furoris ignaro fieret, sed ex defectu deliberationis & libertatis.

2. Resp. secundò: Si tamen furiosus haberet quandoque lucida intervalla, posset horum tempore sponsalia, & matrimonium contrahere, ita ut etiam postmodum redeunte furore sponsalia, & matrimonium non reddantur invalida, Quamvis & tunc regulatiter licitè, & sine peccato non contrahantur, dum perpetuò furiosus ineptus est ad prolem educandam, nisi forte id munus alteri committi posset. Sanch. *L. 1. d. 8. nu. 15. & seq.* quem citat Pirh. *loc. cit. num. 10.* Kriemer. *loc. cit. num. 117.* Videtur tamen etiam causa sufficiens resiliendi à talibus sponsalibus contractis tempore lucidi intervalli, dum pars altera credit furorem imposterum cessaturum. Porro dum dubitatur, an actus à furioso gestus tempore furoris, vel lucidi intervalli præsumitur gestus tempore furoris; quia furor præsumitur durare semper, nisi præsumatur ex actûs qualitate, eum gestum tempore sanæ mentis.

mentis.